

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.IV.35.168/2014/4.szám

A Kúria a dr. Jobbágy Krisztina ügyvéd által képviselt felperesnek az Ivanovits Ügyvédi Iroda által képviselt alperes - mint a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve jogutóda - ellen támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. november 20. napján kelt 2.K.27.122/2013/7. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 8. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.K.27.122/2013/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes 2011. május 14-én 40,06 hektár terület vonatkozásában nyújtott be kérelmet az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a kedvezőtlen adottságú területeken (a továbbiakban: KAT) történő gazdálkodáshoz nyújtandó kompenzációs támogatás kifizetése iránt. Az elsőfokú hatóság 2012. október 25-én kelt határozatával a felperes kérelmét elutasította és 735.442 forint levonást állapított meg a következő három támogatási évre vonatkozó

területalapú támogatások terhére. A döntését azzal indokolta, hogy a lefolytatott ellenőrzések eredményeként az igényelt terület méretéhez képest az elfogadott terület 9,82 hektárra csökkent és mivel az igényelt és az elfogadott területek közötti különbség meghaladta a megállapított terület 50%-át, ezért szankciót kellett alkalmaznia a felperessel szemben.

A felperes fellebbezése folytán eljárta alperes 2012. december 6-án kelt határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Indokolásában kifejtette, hogy a 25/2007. (IV. 17.) FVM rendelet (a továbbiakban: Támogatási rendelet) értelmében a támogatási kérelem elbírálásakor csak azon területeket lehetett figyelembe venni, amelyekre vonatkozóan az ügyfél hitelt érdemlően igazolni tudta a földhasználati jogosultságát a 2011-es gazdálkodási évben, 2010. szeptember 1. és 2011. augusztus 31. napja között. A felperes földhasználati jogának a gazdálkodási évet követő, de a 2011-re vonatkozó visszamenőleges bejegyzését nem tudta figyelembe venni. Így az igényelt területekhez képest csak azon területek esetében tudott a támogatási kérelemnek helyt adni, amelyek tekintetében a felperes a 2011-ben kitűnt a földhasználati nyilvántartásban, avagy az egész gazdálkodási évet átfogó bérleti szerződést tudott felmutatni.

A felperes keresete folytán eljárta Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (a továbbiakban: Bíróság) a felperes keresetét elutasította 2013. november 20-án kelt 2.K.27. 122/2013/7. számú ítéletével. Indokolásában utalt arra, hogy a Támogatási rendelet 9. § (1) bekezdése a kifizetési kérelem elbírálásának időtartama alatt módosításra került. A módosítás a támogatási feltételek szigorításának irányába mutatott, mivel annak eredményeként a felperesnek a 2011-es gazdálkodási év teljes időtartama vonatkozásában igazolni kellett földhasználati jogosultságát a földhasználati adatok hiányában akár határozott idejű bérleti szerződéssel. Ezen túlmenően a felperesnek számlákkal és bizonylatokkal alátámasztott gazdasági naplóval is rendelkeznie kellett. A módosítást - a jogszabály értelmében - a hatályba lépéskor folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kellett. Ezzel összefüggésben a Bíróság rámutatott arra, hogy bár a Támogatási rendelet anyagi jogi feltételei valóban szigorúbbá váltak a felperes számára a közigazgatási hatósági eljárás időtartama alatt, azonban a kérelem 2011. májusi benyújtása idején már hatályos az Európai Mezőgazdasági Garancia Alapból az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból, valamint a központi költségvetésből finanszírozott egyes támogatások 2011. évi igénybevitelével kapcsolatos egységes eljárási szabályokról szóló 22/2011. (III.25.) VM rendelet (a továbbiakban: Eljárási rendelet) 5. § (1) bekezdése, valamint az 1. § 8. pontja a Támogatási rendelet szabályaihoz igazodóan írták elő a felperes számára a jogszerű földhasználat igazolásának kötelezettségét. Következésképpen a Bíróság

megállapította, hogy a Támogatás rendelet anyagi jogi szabályainak eljárás alatti módosítása nem eredményezett a felperes igazolási kötelezettségeiben lényeges változást.

A Bíróság nem fogadta el a felperes és a Balaton-felvidéki Nemzeti Park Igazgatóság között 2011. április 20-án kelt haszonbérleti szerződést, mivel az nem fedte le a 2011-es gazdálkodási év jogszabályban meghatározott időtartamának egészét.

A Bíróság nem fogadta el a termőföldről szóló 1994. évi LV. törvényre (a továbbiakban: Termőföld törvény) való felperesi hivatkozást sem azzal, hogy a perbeli esetben az Eljárási tv. rendelkezései írták elő a nyilvántartási adatok felhasználását.

A Bíróság nem fogadta el a felperes 73/2009/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: EK rendelet) 35. cikk (1) bekezdésére, valamint 124. cikkére, valamint a 1698/2005/EK tanácsi rendelet 37. cikkében foglaltakra történő hivatkozását sem. Ebben a körben arra utalt, hogy a parcella „rendelkezésre állása” nem jelenti egyben azt is, hogy a felperes a kifizetési kérelmének megalapozottságát egyben igazolni is tudja.

Végül a Bíróság nem látott érdemi összefüggést a perbeli jogkérdés és a mezőgazdasági parcellaazonosító rendszerről szóló 115/2003. (XI. 13.) FVM rendelet (a továbbiakban: MePar rendelet) között sem.

A felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem a jogerős ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének helyt adó ítélet meghozatalára, másodlagosan az ítélet elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezésére és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezésére irányult.

A felperes felülvizsgálati kérelmében foglaltak szerint a Bíróság indokolatlanul hagyta figyelmen kívül a Balaton-Felvidéki Nemzeti Park perbeli nyilatkozatát, amely egyértelműen alátámasztotta a felperes jogszerű földhasználati jogosultságát a 2011-es gazdálkodási év egésze vonatkozásában. Utalt arra is, hogy a haszonbérleti szerződés megkötésének időpontja a Nemzeti Park érdekkörében felmerült okból tolódott ki, de ez nem vonta kétségbe a felperes jogszerű földhasználatát. Ebben a körben hivatkozott az Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság hasonló ténybeli alapból származó ítéletére.

A felperes álláspontja szerint téves a jogerős ítélet azon megállapítása is, amely szerint a perbeli esetben a MePar rendelet a támogatási eljárásokban nem alkalmazható.

Az alperes nem nyújtott be felülvizsgálati ellenkérelmet.

A Kúria a felülvizsgálati eljárás során megállapította, hogy jogszabályváltozás folytán az alperes jogutóda az alperes. Az egyes törvényeknek a kormányzati szerkezetátalakítással összefüggő módosításáról szóló 2014. évi XXXV. tv. 51. § alapján, 2014. július hó 16. napjától a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerv alperesi jogelőd helyébe az alperes lépett, ezért

jelen perben a Pp. 328. § (1) bekezdés alapján 2014. július hó 16. napjától az alperes jár el az alperes jogutódaként.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

A felülvizsgálati kérelem alapján a Kúriának két kérdésben kellett állást foglalnia:

- elegendő volt-e a kifizetési kérelem megalapozottságának igazolására a felperes esetében a Balaton-felvidéki Nemzeti Park 2012. június 21-én kelt nyilatkozata;
- illetve milyen tartalommal bírt a MePar rendelet a perbeli kifizetési kérelem elbírálásakor.

Az első kérdés megválaszolásakor a Kúria az EK rendelet - felperes által is idézett - rendelkezéseiből, valamint az Eljárási rendelet és a Támogatási rendelet szabályaiból indult ki.

Az EK rendelet 124. cikke nem kétségesen a támogatás megszerzésének feltételeként a földterület mezőgazdasági termelő részére történő „rendelkezésre állását” írja elő. A Kúria eddigi gyakorlatában - figyelemmel az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: EuB) esetjoga alapján {C-375/08, Indokolás: [38], valamint [46]-[90] bekezdései} arra a következtetésre jutott, hogy az uniós és a hazai költségvetési források védelme indokolhatja azt, hogy a hazai szabályozás a támogatás megszerzését a jogszerű földhasználat hiteltérdemlő igazolásához kösse. A támogatás alapjául szolgáló parcellák jogszerű jogcím alapján történő használata esetén tekinthetők úgy, mint amelyek a mezőgazdasági termelő rendelkezésre állnak.

A felperes kifizetési kérelmének benyújtásakor hatályos - és a Bíróság által alkalmazott - Eljárási rendelet 1. § 8. pontja, az 5. § (1) bekezdése, valamint a Támogatási rendelet alperes határozatának meghozatala idején hatályos 9. § (1) bekezdése értelmében az igényelt parcellák jogszerű használatának igazolására több alternatíva kínálkozott a termelők számára. Az igazolási alternatívák mindegyikével szemben fennállt azonban az a kritérium, hogy annak a 2011-es gazdálkodási év egészére ki kellett terjednie. A 2011. gazdálkodási év 2011. szeptember 1-jétől 2011. augusztus 31-éig tartott [lásd a Támogatási rendelet 2. § 3. pontját).

A közigazgatási eljárás idején részben változó szabályozásból két következtetés mindenképpen adódik: a felperesnek az egységes kérelem benyújtásakor jogszerű földhasználónak kellett lennie, amelyet okirati bizonyítékkal kellett igazolnia [Eljárási rendelet 5. § (1) bekezdés]. Megjegyzendő, hogy bár a Támogatási rendelet

jogszerű földhasználat igazolására vonatkozó szabályai a felperesi kérelem benyújtásától a kúriai felülvizsgálati eljárásban meghozott ítéletig több alkalommal is módosultak - sőt ebben a tárgykörben az Eljárási tv. 44. §-a is módosításra került -, az okirati bizonyítás kötelezettsége a kérelem benyújtásakor állapotot illetően, a támogatási időszak egészére nézve.

A felperes felülvizsgálati kérelmében arra hivatkozott, hogy földhasználati jogosultságát a Balaton-felvidéki Nemzeti Park 2012. június 21-én kelt nyilatkozata visszamenőlegesen is igazolja. Ezen túlmenően földhasználati jogosultságát okirat - a Balaton-felvidéki Nemzeti Parkkal kötött földhasználati szerződés - csupán 2011. április 20-ától bizonyítja. A fentiek szerinti kúriai gyakorlat és jogszabályi háttér ismeretében a Bíróság helyesen állapította meg azt, hogy a felperes nem tudta okirattal igazolni a támogatási év egészében fennálló jogszerű földhasználatát, a visszamenőleges hatályú - a Bíróság által egyebekben meg nem kérdőjelezett - tanúvallomás pedig nem volt elfogadható okirati bizonyítékként.

A felülvizsgálati kérelem értelmében tévedett a Bíróság akkor, amikor figyelmen kívül hagyta a MePar nyilvántartás adatait ítélete meghozatalakor.

A MePar rendelet 2. § (1) bekezdése értelmében a MePar rendszer az Eljárási tv. „(...) hatálya alá tartozó, földterülethez kapcsolódó támogatások eljárásainak kizárólagos - állami tulajdonú - országos azonosító rendszere.” Adattartalma - a MePar rendelet 4. § (1) bekezdés a) - e) pontjai értelmében - a fizikai blokkok határvonalaira, a fizikai blokkon belül a jogcím szerinti támogatható terület vagy területek határvonalaira, a támogatható és nem támogatható területek mértékére, a blokkazonosítóra, valamint ortofotókra vagy nagyon nagy felbontású űrfelvételekre terjednek ki. A MePar rendelettel létrehozott nyilvántartás tehát a támogatható földterületek fizikai kiterjedésével kapcsolatos adatokat és a parcellák jogi helyzetét mutatja. Az Eljárási tv. 26. § (3) bekezdés m) pontja szerinti nyilvántartás ezzel szemben a „kötelezettségek betartásának ellenőrzése céljából” teszi lehetővé a földhasználati nyilvántartás adatainak felhasználását, amely a perbeli esetben nem a parcellák fizikai kiterjedésével, hanem azok jogi viszonyaival álltak összefüggésben.

A Kúria megjegyzi azt is, hogy az Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság egyedi ügyben meghozott ítélete elvi bírósági döntéssé minősítés nélkül - a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 31. § (3) bekezdés - nem lehetett irányadó a perbeli esetben.

A kifejtettek értelmében a Kúria megállapította, hogy a felülvizsgálni kért jogerős ítélet jogszerűsége a felülvizsgálati

kérelemben foglaltak alapján nem volt megkérdőjelezhető, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes pervesztes lett. Mivel azonban az alperes nem terjesztett elő felülvizsgálati ellenkérelmet, ezért keletkezett költségek hiányában ebben a tekintetben dönteni nem kellett.

A felperes pervesztességére tekintettel köteles az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdés szerinti mértékű felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére.

Budapest, 2015. március 24.

Dr. Kozma György sk. a tanács elnöke, Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó sk. előadó bíró, Dr. Balogh Zsolt sk. bíró